

Salvátor

78

únor 2025

INFORMAČNÍ OBČASNÍK CHRUDIMSKÉ FARNOSTI

Rok 2025

Letošní rok je bohatý na události důležité pro naši diecézi i farnost. Začal bych zmínkou o biskupském svěcení Mons. Prokopa Brože

na pomocného biskupa. Slavnost se koná v královéhradecké katedrále v sobotu 22. 2. 2025 v 10.00 hodin. Hlavním světitelem bude otec biskup Jan Vokál, spolusvětiteli jsou kardinál Mario Grech a biskup Tomáš Holub. V kostele Nanebevzetí

Panny Marie v Hradci Králové bude možné sledovat přímý přenos a mít účast i na svatém přijímání. Živé vysílání bude zajišťovat TV Noe. Je k dispozici modlitba za naši diecézi v souvislosti s biskupským svěcením Mons. P. Brože. Několik vytištěných kartiček je k dispozici v kostele, elektronicky je k nalezení na biskupském webu

<https://www.bihk.cz/sites/default/files/ke-stazeni/2025/02/modlitba-za-nasi-diecezi.pdf>

Velkou událostí v naší farnosti bude návštěva pana biskupa Mons. Jana Vokála.

Diecézní biskup k nám zavítá týden po Velikonocích, aby udílel svátost biřmování. Bude to v neděli 27. 4. 2025 při mši v 8.30 hodin.

O slavnosti Nejsvětější Trojice 15. 6. 2025 přistoupí několik dětí z naší farnosti poprvé k svatému přijímání při mši v 8.30 hodin. Kromě výuky náboženství počítáme ještě se schůzkami v neděli v 16.00 hodin na faře. Pokud by měl někdo zájem se k nám přidat, ať se mi ozve. S nedělními schůzkami začínáme 16. února.

K tomu všemu prožíváme Svatý rok, který je vzácnou příležitostí k obnově našeho duchovního života. K Svatému roku se dočtete více v samostatném článku.

Chtěl bych vás všechny povzbudit k modlitbě; a pokud je to jen trochu možné ve vašich domovech ke společné modlitbě. Je mnoho darů, které má Pán pro nás připravené. Je proto třeba, aby se naše srdce doširoka otevřelo a Pán nás mohl štědře obdarovat.

otec Jan

Naděje neklame

Jedno židovské přísloví říká, že člověk neumírá, když srdce nebo mozek přestane pracovat, ale když ztratí naději. Je určitě dílem Boží prozřetelnosti, že v probíhajícím Svatém roce papež František zaměřuje naši pozornost právě k naději: nejedná se mu o nějakou povrchní nebo planou útěchu, ale o naději, která neklame. Tak se jmenuje i bula, kterou vyhlásil stávající Svátý rok: *Spes non confundit*. Inspiroval se tak u apoštola Pavla, který v listě Římanům píše:

„Naděje však neklame, protože Boží láska je nám vylita do srdce skrze Ducha Svátého, který nám byl dán“. (Řím 5,5).

Papež popisuje bolesti současného světa, jakými jsou např. války a ztráta touhy po předávání života; zmiňuje také různé skupiny lidí: např. mládež, staré lidi, nemocné, migranty a chudé. Jestliže na jedné straně popisuje těžkosti, které tíživě doléhají na životy mnoha lidí, ukazuje zároveň i rozmanitá znamení naděje. Přijde mi, že Svátý rok je velkou výzvou, abychom se na život a svět učili dívat jako ti, kdo mají důvod k naději. V bule papež mj. píše: „Kéž se světlo křesťanské naděje dostane ke každému člověku jako poselství Boží lásky, která je pro všechny! A kéž se církev ve všech částech světa stane věrohodným svědkem této zvěsti!“

V závěrečné části papež ukazuje, jak velkou naději obsahují slova „věřím v život věčný“, která říkáme ve Vyznání víry. Dějiny lidstva i každého z nás nekončí ve slepém bodě, ale směřují k setkání s Kristem ve slávě. Je to pozvání k pravému štěstí, k lásce, od které nás nikdo nebude moci odloučit (Řím 8,39).

S věčným životem souvisí také Boží soud, který se týká naší spásy. Abychom mohli s konečnou platností vejít do Boží

lásky, je potřeba, aby spáchané zlo bylo očištěno. Proto chápeme důležitost modlitby za zemřelé i získávání odpustků pro ně: v síle modlitby jim chceme pomoci, aby se jim mohlo dostat plného milosrdenství.

Nevím, jestli vás někdy napadlo hovořit o svátosti smíření jako o něčem krásném. Papež nás láká k setkání s Bohem v této svátosti, když cituje jeden žalm a připomíná velikost Hospodinova milosrdenství a slitování.

S odpustky máme pamatovat i sami na sebe. Proč? Při svátosti smíření nám Bůh odpouští hříchy. Nesmíme ale zapomínat, že „každý hřích, i ten všední, vyvolává zhoubné lpění na tvorech, které musí být očištěno, buď zde na zemi, nebo po smrti, ve stavu, jenž se nazývá očistec.“ (Katechismus katolické církve, č. 1472).

Jeden odstavec z papežovy buly si dovoším odcitovat celý. Ukazuje totiž, co dokáže udělat odpuštění. „Pokud člověk zakusí úplné odpuštění hříchů, nemůže jinak než otevřít své srdce a mysl odpuštění druhým. Odpuštěním se nepředělá minulost, odpuštění nemůže změnit to, co se už stalo. Může však změnit budoucnost a umožnit to, že budeme žít jinak, bez zášti, jízlivosti a pomsty. Budoucnost projasněná odpuštěním se dokáže dívat na minulost jinými očima, pokojněji, i když ještě zalitými slzami.“

Nevím, jaké překvapení má Pán pro nás v tomto Svatém roce připravené. Pro někoho to mohou být nové zkušenosti na cestě odpuštění; pro jiného pohled křesťanské naděje tam, kde dosud scházel... Šťastnou cestu!

Jan Šlégr

P. S. Text buly najdete na farním webu.

Odpustky ve Svatém roce

Rád bych těmito řádky navázal na předchozí článek, protože v souvislosti s papežovou bulou vydala Apoštolská penitenciárie pravidla pro udělování odpustků v tomto svatém roce.

Obvyklé podmínky zůstávají stále stejné: svátost smíření, svaté přijímání a modlitba na úmysl Svatého otce. Můžeme si všimnout, že jsou zaměřeny na prohloubení našeho duchovního života: svátost smíření nám umožňuje stále znovu zakoušet Otcovu lásku, poznávat svůj hřích a pokračovat na cestě obrácení; eucharistie posiluje naše společenství s Kristem a modlitba za papeže nám připomíná, že jsme součástí společenství církve, která má počátky u Ježíše a jeho apoštolů.

K těmto obecným obvyklým podmínkám je potřeba vykonat některý

z následujících skutků:

- 1/ pout' na svatá místa (sem patří i katedrála a další místa vyhlášená biskupem);
- 2/ zbožná návštěva svatých míst;
- 3/ skutky milosrdenství a pokání.

Mezi skutky tělesného milosrdenství patří: sytit hladové, dát napít žíznivým, oblékat nahé, přijmout cizince, pečovat o nemocné, navštívit vězně, pohřbít mrtvé.

Mezi skutky duchovního milosrdenství patří: radit pochybujícím, učit neznalé, napomínat hříšníky, těšit zarmoucené, odpouštět urážky, trpělivě snášet protivné lidi, modlit se k Bohu za živé i zemřelé.

Více podrobností je možné se dočíst na farním webu. JŠ

Pastorační rada

Důležitou událostí v životě naší farnosti byly volby do pastorační rady. Děkuji za účast ve volbách jak kandidátům, tak všem, kdo volili.

Myslím, že smysl pastorační rady vystihuje slib, který členové skládají. Ptal jsem se jich, jestli chtějí přispívat k růstu Božího království v naší farnosti. Víme, že obsahem kázání Jana Křtitele i Pána Ježíše bylo právě Boží království; starost o Boží království svěřuje Ježíš svým učedníkům také v modlitbě Otče náš. Nechceme tedy Pánu vnuco-

vat svoje představy, ale nechat se utvářet jeho představami.

Členy pastorační rady vnímám jako farníky, s kterými může rada z vás mít častější a snadnější kontakt, než se mnou. Jak jsem to už víckrát zažil, můžete i nadále jejich prostřednictvím něco vzkázat mně nebo celé pastorační radě.

Snad těchto pár řádků stačí jako doplnění toho, co jsem k pastorační radě psal v minulém čísle.

JŠ

Předvánoční duchovní obnova

V úvodu Salvátora 78, prvního čísla v novém roce 2025, se na skok vracíme k poslední předvánoční duchovní obnově, kterou vedl Mons. Pavel Rousek. Svůj postřeh nám poslal třináctiletý Štěpán Danielis a pár slov doplnil i jeho dědeček Václav Jireš.

Bylo to dobré, poučné, vtipné a zajímavé. Obzvláště se mi líbilo přirovnání bolestí a špatných věcí k perlorodce. Příště by to mohlo být i delší.

Štěpán Danielis, 13 let

Za mě doplňující poznámka (ke Štěpánovi) z promluvy otce Pavla:

Když je bolest trvalá, musíme ji obalovat láskou. Tím tomu najednou dávám hodnotu. To je tajemství perly, kdy perlorodka ze zrnka písku v bolesti vytváří perlu.

Zkoušejme to. Vzpomeňme si na perlu. Ta perla se mění na vzácnost.

Poznámky ke vztahům:

Máme si naslouchat. Nebýt jen v sobě (například nepřipravovat si hned odpověď, když druhý ještě hovoří), ale být tam pro toho člověka. Neskákat si do řeči. To není naslouchání.

Nejdále se v životě dostaneme díky těm, kteří umí naslouchat.

Václav Jireš

Biřmovanci v Hoješíně

Ve dnech 17. až 19. ledna nás biřmovance vzal pan farář do kláštera v Hoješíně, kde se k nám připojili také adepti biřmování z Havlíčkova Brodu. Měli jsme velmi nabitý program, který se skládal nejen z přednášek otce Jana a jeho hostů. Otec Jan Šlégr nám odpovídal na naše otázky a nejasnosti. Také hovořil o svátostech a pověděl nám, jaká byla jeho cesta ke kněžství. Navštívil nás tu otec Jan Linhart, který měl velmi zajímavou přednášku o poslání kněží i o svém vlastním duchovním životě. Později se s námi o svoje zkušenosti podělili manželé Maříkovi, kteří nám povídali o jejich cestě manželstvím. Sestra Grácie nám přiblížila život v řeholní komunitě. Všechny tyto před-

nášky mě zaujaly a myslím, že si v nich každý našel své.

Netrávili jsme čas jen uvnitř v budově, ale vyrazili jsme i na procházku, kterou jsme si také užili, protože okolí hoješínského kláštera je velmi hezké. Součástí našeho programu byly mše svaté, ranní chvály i večerní modlitby. Naš víkend se opravdu vydařil, dobře jsme naplnili čas a prožili příjemné společné chvíle.

Tímto bych také chtěla poděkovat otci Janovi a sestřičkám z Hoješína za výbornou organizaci a dobrou péči, kterou nám laskavě po celý víkend věnovali.

Zuzana Třešňáková

(foto k článku na str. 5)

Kurz pro lektory

P. Petr Chalupa

Ve středu 22. 1. 2025 navštívil naši farnost v rámci Kurzu pro lektory P. Petr Chalupa, ředitel Českého katolického biblického díla, který také spolupracuje na revizi liturgického překladu Písma. Jeho přednáška s názvem „Bible: Boží slovo ve slovech lidských“ měla zájemce z řad našich farníků o lektorskou službu seznámit v kostce s Písmem svatým, nejvíce překládanou knihou na světě. Na tuto přednášku následně v pátek a v sobotu plynule navázala paní MgA. Martina Pavlíková, která se již zabývala praktickou částí kurzu.

Otec Petr nám v zaplněném farním sále ve dvou hodinách představil Bibli od prvopočátků až po současnost.

V první části přednášky nám na názor-

ném obrázku knihovny ukázal, z jakých knih se Bible skládá, a poté nám sdělil stručný obsah jednotlivých knih. A to včetně toho, že Starý zákon, který je psán především hebrejsky, má 46 knih, zatímco Nový zákon sepsaný řecky, má knih jen 27. Dále že první sesbírání a sepsání nejstarších biblických tradic se datuje do roku 800 před Kristem, a že Nový zákon vzniká od 50. roku po Kristu. Neméně zajímavou částí přednášky bylo představení konkrétních biblických míst na mapě Blízkého východu, včetně současných fotografií z Jeruzaléma, Galileje či Judska. Mnohé z nás toto mohlo přimět k tomu, že není špatné mít při čtení Nového zákona po ruce mapku Izraele v době Ježíšově.

pokračování na str. 6

Kurz pro lektory – pokračování ze str. 5

V druhé části přednášky jsme se dověděli něco o českých překladech Bible, hebrejské a řecké abecedě. Z tohoto nám asi nejvíce utkvělo v paměti, že hebrejsky se čte zprava doleva. Na závěr jsme se věnovali zkratkám biblických knih a odkazům na biblický text v Písmu svatém.

Přednáška mě osobně velmi obohatila a zároveň také motivovala k daleko většímu zájmu o čtení z Písma svatého. A to nejen proto, že lektorskou službu vykonávám, ale hlavně proto, že každý křesťan by měl Bibli dobře znát, aby v ní mohl hledat odpovědi na mnohdy nelehké otázky, které si při cestě životem klade.

Bible opravdu není jen kniha „Slyšeli jsme slovo Boží“, jak měl otec Petr uvedeno na závěr své prezentace.

Josef Sellák

MgA. Martina Pavlíková

Zcela zaplněná farní učebna se v pátek večer 24. 1. 2025 věnuje kultuře řeči. Zjistíme, že sice „umíme číst“, zprostředkování Božího slova však vyžaduje pochopení významu textu a často i jednotlivých vět či slov. Důležitý je i postoj, práce s dechem, správně volené pomlky, intonace, artikulace a mnoho dalších faktorů. Díky zasvěcenému výkladu paní MgA. Martiny Pavlíkové z oddělení kultury mluveného slova na Arcibiskupství olomouckém se seznamujeme s deseti základními pravidly výslovnosti spisovné češtiny, hlasovou a mluvnou technikou. Jak při praktických cvičeních uvedl jeden z účastníků kurzu: „Nejdůležitější je správně přečíst mezeru a naučit se vyslovovat tečku“.

Velké díky paní lektorce a všem organizátorům kurzu, který nepochybně při-

spěje ke kultivovanějšímu projevu lektorů (což bylo patrné hned při první nedělní mši svaté následující po kurzu), a jak doufáme, i k naplnění seznamu zájemců o nedělní čtení.

Růžena a Miloslav Macelovi

Praktická cvičení čtení Božího slova

Umíme číst Boží slovo? Asi se každý z nás snažíme při mši svaté přistupovat ke čtení Božího slova s pokorou, úctou a touhou předat je co nejlépe sobě i celému společenství. Stále se však máme co učit, učit se slyšet a naslouchat Božímu slovu!

Toto poznání jsme si potvrdili na lektorském kurzu čtení Božího slova, který vedla v pátek 24. ledna paní MgA. Martina Pavlíková z Arcibiskupství olomouckého, kde se věnuje kultuře slova.

Nejprve jsme se seznámili s kulturou řeči a poznávali krásu českého jazyka. Dozvěděli jsme se více o správné vý-

slovnosti a technice mluveného projevu. Teoretická část byla obsáhlá, ale lze ji studovat i v soukromí z materiálů, které nám paní Martina předala.

V sobotu 25. ledna pokračoval kurz praktickým nácvikem čtení Božího slova v chladném kostele Nanebevzetí Panny Marie.

Zaujalo mne nesmírné nadšení paní Marty pro tuto významnou lektorskou službu. Příkladný pro mne byl i její smysl pro zodpovědnost při předávání Božího slova. To si v běžném životě vždycky neuvědomujeme. Cítím, že bychom se četbě Božího slova měli více věnovat, naslouchat mu, číst je společně, a tím prožívat společně radost z něj. Měli bychom se pokusit slyšet a zaslechnout každé slovo, které nás v této uspěchané době obohacuje.

Paní Martina pronesla mnoho krásných myšlenek o Božím slově a recitovala nám krásné básně. Chci se s vámi podělit alespoň o některé z nich:

„Boží slovo má moc! Má moc uzdravovat! Boží slovo je lékem!“ Věříme tomu?

„Pane, dej mi, prosím, Ducha svatého, ať zaslechnu, co mi říkáš!“

Prosme za to, aby nás Bůh svým slovem probouzel, a nechme se jím rozhořet!

Kurz pro lektory se nám všem moc líbil, byl pro nás přínosem. Zúčastnili se ho i farníci z okolních farností, početná skupina lektorů přijela až z Kameniček!

A. a J. Drahoukopilovi

Na páteční teorii jsme navázali praktickou zkouškou. V sobotu po ranní mši svaté jsme utvořili dvě skupinky po 15 lidech, abychom se po hodině a půl vyměnili a moc nepromrzli. Každý z nás už měl zkušenost se čtením při mši svaté, tak šlo spíše o to zjistit, jestli by se nedalo něco vylepšit.

Uvedu dva příklady, kde aplikace konkrétní rady paní Marty přinesla zlepšení, které jsme opravdu slyšeli.

V prvním případě se jednalo o postoj lektora. Pokud stojím u ambonu pevně „jako velitel vojska“, okamžitě se to projeví v lepší srozumitelnosti pro posluchače. Druhá poznámka se týkala mluvního charakteru češtiny, zvláště samohlásek v češtině. Opravdu je poznat, že pokud někdo komunikuje častěji v cizím jazyce, tak přebírá dikci toho cizího jazyka. A když začne používat správně „kulaté samohlásky“, zní jeho projev úplně jinak.

Závěrem moje osobní zkušenost. Šla jsem číst skoro poslední, už jsem slyšela všechny možné připomínky. A když jsem přišla k ambonu a začala číst, tak se mi stejně všechno vykouřilo z hlavy. Ale asi to všechno, co jsme slyšeli, zůstalo zasunuto někde v podvědomí, protože jsem byla pochválena. I když jsem zkrátila jednu délku a spojila dvě koncovky.

Marie Ježková

Rozhovor s Monikou a Antonínem Fidlerovými (M + T)

Jednou z velkých opor naší farnosti je rozvětvená rodina Fidlerova. Po nedávném rozhovoru s Klárkou Fidlerovou nám tentokrát vyšli vstříc manželé Monika a Toník Fidlerovi.

1. Prosím můžete nám šikovně představit každý sám sebe nebo sebe a děti navzájem?

T.: Narodil jsem se v Chrudimi, kde stále žiji. Vyučil jsem se truhlářem a vzdělání jsem dokončil maturitou na průmyslové škole. Dvacet pět let jsem pracoval na živnost, ale v poslední době jsem zaměstnaný ve firmě Guitar centrum, opravy a servis kytar.

M.: Toník je všeuměl, na co sáhne, to umí...

M.: Já pocházím z Oravy, přímo z Oravské Polhory, kde jsem se vyučila švadlenou a žila do sedmnácti let. Vždy mě to táhlo do Čech. Po vyučení jsem odešla do Žirovnice, kde působil bratranec otce – farář. Tam jsem se starala o pastorační středisko. Začala jsem pracovat jako ošetřovatelka v nemocnici v Počátkách, a to mě přivedlo ke studiu střední zdravotnické školy v Jindřichově Hradci. A od té doby jsem stále ve zdravotnictví, nyní pracuji jako sestra v psychiatrické ambulanci.

T.: Monika je pracovitá. Nezastává se...
A co Vaše děti?

T.: Nejstarší je Monika, je jí 21 let, absolvovala Střední pedagogickou školu v Litomyšli a v současné době studuje

na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity v Brně obor speciální pedagogika. Její sestře Kátě je 19 a bude letos maturovat na Střední zemědělské škole v Chrudimi. Ráda by pokračovala na vysoké škole. Naším nejmladším dítětem je šestnáctiletý Honzík, student druhého ročníku pardubického gymnázia v Mozartově ulici.

2. Víme, že jste každý z jiného „konce světa“. Jak jste se potkali, s jakým základem jste vyšli ze svých původních rodin a co z toho si nesete celým životem dál?

T.: Poznali jsme se v jihočeské Žirovnici, kde se ženil můj bratranec. Na jeho svatbě jsem potkal Moniku.

M.: Nejdříve jsme si psali, a když jsem se dostala na studium do Jindřichova Hradce, tak za mnou Toník jezdil. Po maturitě jsem už nastoupila na metabolickou jednotku do chrudimské nemocnice a v roce 2002 jsme se vzali.

M.: Pocházím z tradiční slovenské obce i rodiny. Tam všichni chodili do kostela. Patřilo to k životu, byl to vlastně zvyk, pravidlo pro všechny. V Čechách jsem prožívala víru více do hloubky.

T.: Celá naše rodina je věřící a od dětství jsme společně s dalšími dvěma rodinami a jejich dětmi pronikaly pod vedením Tomáše Pavlíka do náboženského života. Scházeli jsme se v domácnostech, na sobotních hravých výletech a našemu společenství jsme říkali poutnictví.

3. *Co považujete za podstatné a nejdůležitější ve své současné rodině právě teď, kdy se Vaše děti začínají stavět na vlastní nohy?*

T. : Pospolitost a přátelství z mládí jsme si zachovali dodnes. Považujeme je za podstatné a důležité i v naší současné rodině.

4. *Víme, jak velikou oporou jste pro farní společenství, co vše pro ostatní děláte. Která akce a jak Vás zaměstnává nejvíce v této chvíli?*

M.: Největší událostí, kterou teď připravujeme, je farní ples, Můžeme říct, že teď už to umíme a víme, jak postupovat, aby se vše včas zvládlo a připravilo. Kapela a místnost ve Stolanech musí být objednány rok dopředu. Zapojujeme řadu dalších lidí: Aleše Kalinu a Petra Dítě jako moderátory, Honza Soukal navrhuje plakáty. Manželé Stan-
da a Boja Novotní nám pomáhají s lístky do tomboly, předtančení, na které se chlapi s profesionální lektorkou připravují každou středu po celý rok, už tradičně uvádí soubor PAFATAS (kde uvítají každého nového zájemce!). Nejtěžší částí přípravy je sehnat věci do tomboly. Máme tradiční donátory –

jako firmu CITYZEN - , oslovujeme už zaběhnuté dárcy, hledáme nové kontakty, telefonujeme a vyzýváme lidi z farnosti, aby se také připojili a něčím tombolu obohatili. S několika přáteli potom všechny věci zabalíme, přichystáme čísla a v sobotu v den plesu s našimi pomocníky připravíme a vyzdobíme taneční sál, převezeme tombolu a těšíme se na večer, kdy se nás sejde 120–130 a užijeme si společně radostné chvíle.

Rádi pomůžeme při farním dnu, ale je nám líto, že v posledních letech se mění společný den na společné dopoledne. Lidé přijdou na půl devátou na mši svatou, u kávy si chvíli popovídají, děti odehrají pár her, všichni se s chutí pustí do guláše, a po obědě na faře už skoro nikdo není. Škoda.

A jinak pomáhám s úklidem fary a Toník, když je něco potřeba a má čas.

T.: Mám v krásných vzpomínkách dobu, kdy fungoval Záboj – společenství mládeže chrudimské farnosti. Získali jsme jako základnu faru v Bojanově, kam jsme jedenkrát měsíčně zajížděli, na vlastní náklady a vlastníma rukama ji upravovali a opravovali, aby dobře

Rozhovor s Monikou a Antonínem Fidlerovými (M + T) - pokračování ze str. 9

sloužila při víkendových akcích pro děti. Bohužel z různých a pro nás dost nepochopitelných důvodů nám hradecké biskupství po čase odmítlo prodloužit nájem. Zůstaly nám nejen vzpomínky, ale také pevná přátelství a pocit sounáležitosti. Dodnes organizujeme společné rodinné výpravy, jezdíme spolu do hor a sjíždíme s tehdejší partou a dětmi různé řeky. A Monika vaří asi pro 30 až 35 členů.

5. *A co Vás těší a baví dělat jako rodinu společně, když vůbec někdy máte čas jen pro sebe? Nebo jsou vaše koníčky spíše individuální?*

T.: Máme rádi přírodu a společné výšlapy do hor. Tradičně o jarních prázdninách si užíváme hory, letos po několikáté pojedeme na Šumavu do Kubovy Hutě. Jenom prostřední Káťa nechce opustit koně ve Vestci, kde je denně ošetřuje, trénuje s nimi, úspěšně jezdí parkur. Jednou by se ráda stala hobby-trenérkou a sní o koupi desetileté klisvy Rose.

M.: Naše nejstarší dcera Monika je šikovná, baví ji ruční práce, léta hrála na housle, miluje děti a ve volném čase je ráda pohlídá i jako brigádu. Má jeden koníček, kde se doplňují s Káťou: obě rády a dobře pečou.

T.: Honzik je tělem i duší sportovec. Chodí do posilovny, hraje stolní tenis, se mnou i beze mne rád rybaří, společně vyrážíme na běžky. Má partu spolužáků na gymnáziu a jezdí na „vandry“ do přírody. A já mám rád vysokohor-

skou turistiku, lezení na ferratách. Rád si zahraji florbal a baví mě tanec, proto jsem i členem skupiny PAFATAS (Pánský farní taneční soubor). A doma, tam jsem nejčastěji v dílně a v zimě u kamen s knížkou.

M.: Ráda chodím na šití se skupinou jiných pod hlavičkou Šance pro tebe. Těší mě ušít si podle vlastního nebo připraveného střihu šaty. Mám své království, kde tvořím a při tom odpočívám. Baví mě patchwork, pěstovat květiny a zdobit truhlíky na oknech. Jeden týden v roce jezdíme spolu s Tondou naším malým osobním obytným autíčkem a cestujeme, kam nás auto doveze.

6. *Víra v Boha je obrovský dar. Prožili jste situaci, kdy jste si to opravdu uvědomili?*

T.: Můj nejsilnější zážitek je z 14. a 15. srpna roku 1991, kdy jsem se skupinou diecézní mládeže z Hradce Králové odjel do polské Czestochowé, kde se konaly Světové dny mládeže. Byla to moje první akce s náctiletými vrstevníky, kde jsem pocítil oslovení a přijetí, nejvíc jsem si uvědomil, co mi dává víra ...

M.: Silně mě oslovila poutní místa jako La Saletta, Medugorje, Svátá země. Při všech poutích a putováních, při duchovním setkání na kursech Alfa v Králíkách, při přímluvných modlitbách ....

7. *A co kdybychom naše povídání uzavřeli poznámkou o tom, co Vás těší v naší farní rodině a co naopak by stálo za to zlepšit, změnit nebo vytvořit.*

M.: Máme rádi farní kavárnu po nedělní dopolední mši svaté. Sejdeme se, ohřejeme se, popovídáme si v příjemném prostředí. A pak mě napadá, že by nebylo špatné vrátit se k tomu, aby mše svatá o farním dnu začínala opět až v deset hodin, což by pak umožnilo i odpolední program a společné posezení. Těším se na bohoslužby, kde si opravdu zazpíváme ze zpěvníků známé i méně známé písně. Mám někdy pocit, že je příliš mnoho mší svatých takovým slavnost-

ním koncertem, někdy i s latinskými texty. Potom my, lid v lavicích, jsme mimo, nerozumíme, nezapojíme se.

T: Těšíme se na setkání na farním plese, držte palce tanečníkům, ať jim předtančení vyjde co nejlépe 😊.

Milá Moniko a Toniku, moc Vám děkujeme za čas věnovaný našemu rozhovoru, za upřímnost Vašich odpovědí, za ochotu nechat nás nahlédnout do svých životů a otevřít nám svůj pohled na naši farnost. Děkujeme především za Vaše nasazení pro radost nás všech. Kéž Vás náš Pán zahrne svou milostí a žehná celé Vaši rodině.

EV+KM

Volby do pastorační rady

V neděli 19. ledna 2024 proběhly v naší farnosti volby do pastorační rady. Každý starší 18 let, kdo patří do naší farnosti, mohl navrhnout kandidáty a také se účastnit voleb. Z těchto návrhů byla sestavena kandidátní listina. Bylo odevzdáno 123 platných hlasovacích lístků. Volilo se 5 kandidátů, dalších 5 jmenoval ze svého svobodného rozhodnutí

otec Jan, který je předsedou rady. Dále do rady, která má tedy celkem 12 členů, patří jáhen Pavel Starý. Při mši svaté v neděli 26. ledna byla nová pastorační rada farnosti představena, její členové složili slib a obdrželi jmenovací dekrety. Rada se ustanovuje na dobu 4 let.

Petra Pudilová

Složení pastorační rady

Duchovní:

P. Jan Šlégr – předseda PR
Pavel Starý – jáhen

Do PR byli podle Stanov (II./c) farním společenstvím zvoleni:

Fidlerová Klára
Měkota Daniel
Pudil Pavel
Pudilová Petra
Soukal Petr

Do PR byli podle Stanov (II./d) farářem jmenováni:

Bálek Josef
Beneš Antonín
Fidlerová Monika
Pokorná Katarína
Židek Tomáš

Plánované farní aktivity

Během roku 2025 budeme mít opět mnoho příležitostí k setkání, modlitbě a slavení eucharistie.

Jsou naplánovány akce pravidelné, připravujeme i mnohé další. Pravidelná setkávání chlapců, žen, mládeže, nad Bibli atd. pokračují i nadále. Termíny jsou zveřejněny na farních stránkách a v ohláškách. Níže uvádím přehled akcí známý k 1. 2. 2025. Není ještě úplný, bude průběžně doplňován.

V tomto roce budeme mít vzácnou možnost setkat se v naší farnosti s oběma biskupy královéhradecké diecéze. Otec biskup Jan bude přítomen na biřmování v neděli 27. dubna a nový pomocný biskup o. Prokop Brož přijal pozvání na Salvátorskou pouť - na slavnostní sobotní nešpory a také bude předsedat hlavní poutní bohoslužbě v neděli 10. srpna v 10 hodin.

Mnozí se ptáte, zda pojedeme na nějakou pouť. Ráda bych nabídla dvě menší „poutičky“ v naší diecézi, a to do Rokole v Orlických Horách a do Luže. Tato místa jsem vybrala proto, že na obou místech je otevřena Svatá brána tohoto Jubilejního roku. Pout' do Rokole mám již domluvenou, a to na sobotu 24. května. V Rokoli budeme mít mši svatou, projdeme celý poutní areál, pomodlíme se v kapli Panny Marie, je zde lesní křížová cesta a nedávno zbudovaná cesta manželů. Odpoledne bude možné jít procházkou Klopotovským údolím do Nového Města nad Metují (cca 4 km) nebo volit dopravu autobusem a prohlédnout si zdejší náměstí a zámeckou zahradu. A pro zvědavé badatele - mož-

ná tam najdeme něco, co má toto město společně s Chrudimí. Cestou se ještě stavíme v dřevěném kostelíku sv. Jana Křtitele ve Slavoňově. Dětem všeho věku nabízíme pouť zdarma.

Na podzim bych ráda navrhla otci Janovi třídní pouť se dvěma noclehy mimo naši diecézi. Pěkných míst mám v hlavě více, bude záležet na dostupnosti ubytování, což se jeví stále obtížnější. Něco už mám rozjednáno, je nejvyšší čas se do zajišťování pouti pustit. Co mohu prozradit již nyní je, že cílem pouti budou i některá Jubilejní místa mimo naši diecézi, to se v tomto Svatém roce přímo nabízí. Podrobné informace o programu, ubytování a ceně napíšu v příštím čísle farního občasníku. Kdo má zájem vydat se za dalším farním dobrodružstvím, rezervujte si termín 26. – 28. 9.

Těším se na setkání s vámi při některé z farních akcí, na mši, na pouti či na brigádě.

Z farní kanceláře Petra Pudilová

Únor

- 7. 2. Svátost nemocných Chrudim
- 9. 2. Svátost nemocných Vejvanovice
- 22. 2. Farní ples ve Stolanech

Březen

- 1. 3. Karneval ve Spolkovém domě
- 5. 3. Popeleční středa
- 6. 3. Vikariátní zasedání kněží chrudimského vikariátu (9:30 mše)
- 7. 3. Povídaní o Africe
- 7. – 9. 3. „Společovikend“ na Vesmíru
- 14. – 16. 3. Duchovní obnova pro ženy na Hoješíně

22. 3. Mytí oken na faře
28. – 29. 3. Postní duchovní obnova

Duben

2. 4. Úklid kostela svatě Kateřiny
před Velikonocemi
12. 4. Úklid farního kostela
před Velikonocemi
13. 4. Květná neděle, žehnání ratolestí
17. 4. Zelený čtvrtek, obřady poslední
večeře Páně
18. 4. Velký pátek, velkopáteční
obřady
19. 4. Bílá sobota, velikonoční vigilie
20. 4. Slavnost Zmrtvýchvstání

27. 4. Břimování, otec biskup Jan

Květen

23. 5. Noc kostelů
24. 5. Pouť do Rokole

Červen

15. 6. První svatě přijímání
22. 6. Slavnost Těla a Krve Páně

Červenec

10. – 12. 7. „Puťák“ pro starší mládež
12. – 19. 7. Farní tábor - Sněžné
v Orlických horách

Srpen

10. 8. Salvátorská pouť

Opravy v roce 2025

Ráda bych vás s nadcházejícím rokem seznámila s investičními akcemi, které ve farnosti plánujeme.

Zajisté největší z nich je oprava podlahy mostu kostela sv. Bartoloměje v Kočí. Je součástí celkové opravy kostela, která již několik let trvá, a ještě několik let potrvá. Kostel je zařazen v Programu záchrany architektonického dědictví Ministerstva kultury, které na jeho opravu přispívá největší částí. Práce roku 2025 jsou vyčísleny na 1 324 979 Kč.

Třetí etapou bychom chtěli dokončit odvodnění kostela sv. Kateřiny, náklad je vyčíslen na 390 749 Kč, celkový rozpočet je přes 2 mil. korun.

Pokračovat bude restaurování lavic z farního kostela. Letos je na řadě pravý přední blok. Rozpočet činí 631 360 Kč, je téměř o 200 tis. Kč vyšší než na loňskou etapu. Doufáme v pomoc z Programu restaurování Ministerstva kultury a Pardubického kraje. V čase restaurování budeme opět konat na tento účel sbírky.

Opravě vnějšího pláště kostela Nanebevzetí Panny Marie bychom se v následujících letech chtěli věnovat intenzivněji. Máme podanou žádost se všemi náležitostmi o opětovné zařazení do Programu záchrany architektonického dědictví, ze kterého jsme v předchozích letech opravili střechu kostela. O zařazení je třeba většinou žádat několikrát za sebou. Pokud bychom získali finanční prostředky hned napoprvé, začneme v roce 2026 opravou severní předsíně, kde je v havarijním stavu fiála nad vchodem.

Opravy v roce 2025 - pokračování ze str. 13

Pěči věnujeme také budově fary, je pro nás důležitá jako místo setkávání, výuky náboženství, je zde farní kancelář, bydlí tu farář, část budovy jsme pronajali Charitě. Po loňské opravě vstupních dveří a části arkýře se s největší pravděpodobností další práce na této části přeruší a budeme se muset věnovat opravě střechy. V tyto dny se zpracovává projektová dokumentace na její opravu, bude třeba udělat sondy ke zjištění stavu a naplánování opravy, především volbu použité krytiny, s tím souvisí i vyklizení půdy. Náklad na projekční práce je vysoký a nelze na něj čerpat dotace. Částku bezmála 200 tis. korun musíme celou uhradit z farních zdrojů, tj. z kostelních sbírek a nájmu.

Na kostele Povýšení svatého Kříže plánujeme dokončit nákladem 236 735 Kč opravu pilířů.

Problém s narušenou statikou se objevil na kostele sv. Michaela archanděla. V tyto dny se zpracovává projektová dokumentace na statické zajištění a ve spo-

lupráci s pracovníky památkové péče bude stanoven postup oprav.

Ve Vejvanovicích se budeme věnovat opravám krovu.

Drobné opravy budou letos provedeny na kostele svatě-

ho Jiří u Třech Bubnů, v příštím roce se zde plánuje oprava střechy, ze které při každém větším větru odlétají tašky.

S radostí očekáváme návrat restaurovaného oltáře Panny Marie do farní kaple. Již jsou tam umístěna dvě křídla a jsou nádherná! Oltář pochází z významné dílny Jakoba Bainharta z Vroclavi. Paní restaurátorka při pracích na oltáři odkryla letopočet jeho vzniku – 1505.

Ve spolupráci s městem Chrudim bude na hřbitově sv. Václava revitalizován vojenský hřbitov, na který čerpáme dotaci též z Ministerstva obrany.

Výčet toho, čemu je třeba se věnovat v oblasti materiálních věcí, není malý. Doba přináší, že i tato část patří do života farnosti, byť bychom si to rádi představovali jinak. Děkuji, že přispíváte do sbírek, pomáháte na brigádách a hlavně, že i na tento účel pamatujete ve svých modlitbách.

Petra Pudilová

Scholička, PředScholička a výuka hry na varhany

Od září 2024 se začala v naší farnosti scházet nová PředScholička – skupinka maminek s dětmi předškolního věku. Společně se rozcvičíme, prodýcháme a pak na jednoduchých písničkách objevujeme taje hudby. Vždy se něco nového dozvíme a hned si zkusíme bystrost svých uší na drobných hudebních úkolech. Za doprovodu varhan zpíváme dětské křesťanské písně. Představili jsme si hned několik hudebních nástrojů, někteří už mají svou flétnu a další nástroje jako třeba citerku, xylofon nebo ukulele si děti mohou zapůjčit domů a procvičovat písničky.

Protože nás společná tvorba těší, ráda bych pozvala i další malé zájemce ve věku 3-6 let, aby se za námi přišli podívat kteroukoli středu od 14.30 do 15.30 do učebny na faře. Můžete se předem ohlásit na mém telefonním čísle nebo prostě rovnou přijít 😊.

Příští školní rok 2025/26 již 5-7leté děti ráda uvítám ve Scholičce - v dvouhodinovém předmětu na půdě ZUŠ.

Příhlášku vyplníte elektronicky na stránkách ZUŠ Chrudim a pak se dostavíte do budovy ZUŠ k zápisu, který probíhá v červnu.

S mladšími dětmi (3-5 let) se budeme příští rok scházet i nadále na faře v PředScholičce 😊.

Dále bych Vás s radostí chtěla informovat o tom, že od září 2025 bude nově možné na ZUŠ Chrudim navštěvovat obor hra na varhany pod mým vedením. Hlásit se mohou jak začátečníci cca 5-8 let, tak i starší žáci různého věku, kteří už hrají na klavír a měli by zájem zkusit hru na varhany. Varhany

jsou krásný nástroj s různorodým uplatněním. Začátky výuky se hodně prolínají s hrou na klavír. Pokročilí hráči si mohou vybrat mezi koncertní, komorní nebo liturgickou hrou a podle toho upravit náplň studia. Těším se na Vás a jsem k dispozici na čísle 775 267 767.

Kateřina Holá

Představení letošních katechumenů

V naší chrudimské farnosti se v tomto roce připravují na křest dva dospělí lidé. Zastavili jsme je a požádali, aby se krátce představili:

Leoš již překročil čtyřicítku, je Chrudimák, není rád středem pozornosti, nerad o sobě mluví. Už delší dobu hledá Boha a na cestu ke křtu ho přivedla náročná životní situace.

Michaele – Míše Podzemné je třiatřicet let, pochází z Hradce Králové, žije v Chrudimi a pracuje na živnostenský list jako lektorka angličtiny. Pochází z ateistické rodiny a vloni touto dobou ji oslovilo křesťanství při poslechu

podcastu. Po dalším hledání našla odpovědi na své dlouholeté otázky. Začala číst Nový zákon, a to ji přitáhlo natolik k víře v Boha, že zatoužila stát se křesťankou a přijmout křest.

Modlitba - Na jaře

Dobrý Bože, jaro je pro mě vždy mimořádný čas.

Po dlouhé zimě toužím po jaru,

po zelených loukách a rozkvetlých květinách.

V jaru se skrývá zaslíbení, že i mně vzkvete nový život.

Dny se prodlužují a je stále více světla.

Toužím po tom, aby světlo zahnal i temnotu v mém nitru.

Požehnej jaru, ať je pro mě časem nového života

a ať mi daruje jistotu,

že i ve mně bude život silnější než smrt.

Anselm Grün: Moje modlitební kniha (kráceno)

Uzávěrka příštího čísla farního občasníku je 30. 3. 2025. Své příspěvky můžete zasílat na adresu kajmar@chrudim.cz. Salvátor č.79 vyjde 13. 4. 2025.

Salvátor č. 78 únor 2025

Zdarma. Náklady na jeden výtisk činí 10 Kč. Tel.: 469 622 029

Vydává:

Římskokatolická farnost

Arciděkanství Chrudim

Školní nám. 56, 537 01 Chrudim

email: farnost@farnost-chrudim.cz

www.farnost-chrudim.cz

číslo účtu: 1141055309/0800